

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše v právní věci

žalobkyně: **JA&TY s.r.o.**, IČO: 290 96 847
sídlem Klicperova 2576/9, 301 00 Plzeň
zastoupena advokátem JUDr. Jaroslavem Svejkovským
sídlem Kamenická 2378/1, 301 00 Plzeň

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

za účasti: **Město Horní Slavkov**
sídlem Dlouhá 634, 357 31 Horní Slavkov

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. 924/530/17, 36392/ENV/17 ze dne 19. 6. 2017

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává.**
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a v celém rozsahu potvrzeno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň (dále jen „ČIŽP“) č. j. ČIŽP/43/OOP/SR01/1609115.009/17/ZJZ ze dne 19. 4. 2017. Tímto rozhodnutím ČIŽP konstatovala, že žalobkyně se dopustila správních deliktů tím, že
  - a) v rozporu s § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „ZOPK“), v únoru 2016 prostřednictvím najatého subjektu vykácela bez povolení orgánu ochrany přírody celkem 50 ks dřevin rostoucích mimo les, konkrétně 40 ks dřevin druhového složení bříza bělokorá, vrba jíva, topol osika o průměrech pařezů 30 – 46,5 cm, rostoucích na pozemku parc. č. 1436/1 v k. ú. Horní Slavkov, a 10 ks dřevin druhového složení vrba jíva a topol osika o průměrech pařezů 30 – 53,5 cm, rostoucích na pozemku parc. č. 4364/4 v k. ú. Horní Slavkov, a dále celkem cca 25 913 m² zapojeného porostu dřevin stejného druhového složení (celkem 23 ploch zapojeného porostu dřevin) na pozemku parc. č. 1436/1 v k. ú. Horní Slavkov, čímž spáchala správní delikt podle § 88 odst. 1 písm. c) ZOPK, tedy zničila bez povolení skupinu dřevin rostoucích mimo les;
  - b) v rozporu s § 49 odst. 1 ZOPK v souvislosti s rozsáhlým kácením dřevin rostoucích mimo les na pozemku parc. č. 1436/1 v k. ú. Horní Slavkov, které provedla prostřednictvím najatého subjektu v únoru 2016, nedovoleně škodlivě zasahovala do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin, konkrétně korálice trojklanné. Vykácením dřevin v jihovýchodní části tohoto pozemku (v polygonech č. 21 a 23) došlo k rušení ve vývoji tohoto zvláště chráněného druhu, k poškození jeho biotopu, k náhlým klimatickým změnám v lokalitě, k významnému zásahu do rovnovážných symbiotických poměrů a k poškození půdního povrchu a tím k přímému poškození některých exemplářů, čímž spáchala správní delikt podle § 88 odst. 1 písm. d) ZOPK, tedy nedovoleně zasahovala do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin;
  - c) v rozporu s § 50 odst. 1 a 2 ZOPK v souvislosti s rozsáhlým kácením dřevin rostoucích mimo les na pozemku parc. č. 1436/1 v k. ú. Horní Slavkov, které provedla prostřednictvím najatého subjektu v únoru 2016, nedovoleně škodlivě zasahovala do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů, konkrétně mravenců rodu *Formica spp.*, jelikož vykácení rozsáhlé plochy vede ke změně současných podmínek, ať již abiotických – zvýšení teploty a oslunění, snížení vlhkosti, a v návaznosti na to též změny biotických podmínek – vykácení porostu dřevin, zmenšení nebo likvidace současného zdroje potravy pro mravence (kolonie mšic na vykácených dřevinách), kolonizace změněného prostředí jiným konkurenčním druhem mravenců atd., u tří kolonií došlo navíc k přímému poškození jejich přejetím nebo přetažením kmene při kácení dřevin, a dále do přirozeného vývoje veverky obecné, která je přímo vázána na biotop stromového patra, kde realizuje svá hnízda, je jí potravním zdrojem a životním

prostorem, čímž spáchala správní delikt podle § 88 odst. 1 písm. e) ZOPK, tedy nedovoleně zasahovala do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů;

a za tyto správní delikty jí udělila podle § 88 odst. 1 písm. c) ZOPK pokutu ve výši 250 000 Kč (výrok I.). Zároveň ČIŽP uložila žalobkyni povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1 000 Kč (výrok II.).

II. Napadené rozhodnutí

2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že ke spáchání deliktů došlo na pozemcích parc. č. 4364/4 ve vlastnictví města Horní Slavkov a parc. č. 1436/1 ve vlastnictví společnosti SANAKA Industry, která si 18. 3. 2016 u žalobkyně objednala údržbu a kácení náletových dřevin manipulačních cest na odkališti Horní Slavkov s tím, aby postupovala dle rozhodnutí Městského úřadu Horní Slavkov č. j. 937/2016/HS/OVŽP – 6 ze dne 17. 3. 2016, jímž bylo povoleno kácení osmi kusů dřevin rostoucích mimo les na pozemku parc. č. 1436/1. Kácením dotčené pozemky se nacházejí v CHKO Slavkovský les a žalobkynin jednatel, P. J., byl v souvislosti s účastí v procesu EIA ve věci „Stanovení dobývacího prostoru Horní Slavkov a následná hornická činnost na ložisku Horní Slavkov-odkaliště“ informován o výskytu vyjmenovaných zvláště chráněných druhů (stanovisko AOPK, CHKO Slavkovský les z 9. 7. 2015) a o nutnosti požádat o výjimku podle § 56 ZOPK při jakémkoli zásahu do jejich biotopů. Ačkoli samotné kácení neprovedla přímo žalobkyně, výpověďmi mnoha svědků bylo prokázáno, že rozsah a způsob kácení řídil osobně žalobkynin jednatel, P. J., jenž byl objednatelem i zadavatelem prováděných prací. Rozsah provedeného kácení byl zachycen v odborném posudku AOPK, CHKO Slavkovský les z 10. 10. 2016, jehož součástí je fotodokumentace a mapové přílohy, z něž jednoznačně vyplynul výskyt uvedených zvláště chráněných druhů i popsáný účinek kácení na ně. Žalovaný se proto se zjištěními ČIŽP a jejím právním hodnocením v plném rozsahu ztotožnil.

III. Žaloba

3. Žalobkyně v žalobě uvedla, že na základě objednávky společnosti SANAKA Industry ze dne 18. 3. 2016 převzala závazek k údržbě a kácení náletových dřevin, a to v souladu s povolením Městského úřadu Horní Slavkov z 15. 3. 2016. Tímto rozhodnutím bylo povoleno pokácení osmi kusů stromů při současném splnění podmínek v zájmu zajištění zásad ochrany dřevin, jimiž bylo provedení kácení v době vegetačního klidu od 1. 10. do 31. 3., což bylo respektováno; náhradní výsadba uložena nebyla. Z odůvodnění je zřejmé, že 14. 3. 2016 správní orgán provedl místní šetření na pozemku parc. č. 1431/1. K samotnému kácení došlo na základě dohody o provedení práce mezi žalobkyní a J. Ch. st. z 10. 2. 2016. V ní je obsažena formulace „dle dohody“, jež odkazuje na úmysl stran specifikovat rozsah kácení ústně v terénu, aby bylo co nejpřesnější, k čemuž také došlo spolu s předáním mapy, a žalobkynin jednatel byl dále připraven poskytnout J. Ch. st. jakoukoli potřebnou součinnost. Tím žalobkyně zajistila, že kácení bude prováděno výhradně v intencích vydaného povolení. Kácení na ostatních pozemcích, navíc provedené ještě před vydáním povolení, tak nelze přičítat k žalobkynině tíži. Jestliže již při místním šetření 14. 2. 2016 bylo zjištěno určité vykácení porostů v okolí, mělo být také zjištěno, kdo a za jakých podmínek je provedl. Žalobkyně o tom ničeho neví a nebyl jí ani udělen souhlas ke kácení jinde než na pozemku parc. č. 1431/1. Sousední pozemky jsou ve vlastnictví jiných subjektů. Za účelem prokázání svých tvrzení žalobkyně navrhla

k důkazu kromě listin založených ve správním spisu výslech svého jednatele, úřednice Městského úřadu Horní Slavkov, Bc. L. K., a J. Ch.

4. K údajným deliktům, spočívajícím v zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, žalobkyně namítla, že v povolení ke kácení nebylo o výskytu těchto rostlin a živočichů anebo o podmínkách jejich ochrany ničeho uvedeno, proto žalobkyně legitimně předpokládala, že se v dané lokalitě nevyskytují. Odborné posouzení zásahu do jejich biotopu zpracované Agenturou ochrany přírody a krajiny navíc není dostatečné, jelikož nepřesně reaguje na podmínky konkrétní oblasti, a místy je dokonce vnitřně rozporné: uvádí na příklad, že podstatná část kolonií mravenců se nachází pod úrovní terénu, proto je kácení na povrchu (s ponecháním pařezů po vykácených dřevinách) nemohlo nijak ovlivnit. V případě korálie trojklanné nebyl prokázán konkrétní úhyn žádného exempláře, stejně jako nebylo prokázáno, že v daných místech žila veverka a že došlo k zásahu do prostředí konkrétní veverky. K argumentaci procesem EIA žalobkyně podotkla, že z tohoto procesu byly vynechány některé úseky, a tím tedy nedošlo k zásahu do biotopu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, protože ty se ani s ohledem na vydané povolení ke kácení v dané lokalitě nevyskytovaly.
5. Napadené rozhodnutí je tudíž nezákonné, jelikož nebylo prokázáno, že výsledný stav porostů způsobila žalobkyně, a je tak v rozporu se zásadou materiální pravdy. Žalobkyně proto navrhla, aby městský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a žalobkynina další podání

6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že s veškerými žalobními námitkami se podrobně vypořádal již v napadeném rozhodnutí, na jehož příslušné pasáže u jednotlivých žalobních bodů odkázal. Vzhledem k tomu žalovaný navrhl, aby městský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
7. Žalobkyně v replice k vyjádření žalovaného zdůraznila, že kácení v žádném případě nebylo provedeno v rozsahu zadaném jejím jednatelem J. Ch. st., a to přinejmenším pokud jde o kácení vlevo od hlavní panelové cesty, kde bylo zadáno pouze ořezání větví zasahujících na cestu. O překročení vymezeného rozsahu kácení svědčí jasně to, že žalobkynin jednatel oznámil na Městském úřadě Horní Slavkov kácení na pozemku patřícím Ing. M. Z., jakmile se o něm dozvěděl. Ohledně rozhodnutí Městského úřadu Horní Slavkov je podle názoru žalobkyně podstatné, že bylo vydáno při plné vědomosti plánovaného rozsahu kácení, tak jak ji žalobkyně vymezila J. Ch.; příslušná pracovnice úřadu, Bc. L. K., přitom nenaznačila, že by se povolení mělo vztahovat i na jiné dřeviny, a do povolení nezahrnula ani žádné podmínky týkající se ochrany zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.
8. Dalším podáním žalobkyně zaslala městskému soudu rozsudek Okresního soudu v Sokolově sp. zn. 19T 49/2018 ze dne 18. 9. 2018, jímž byl žalobkynin jednatel P. J. zproštěn obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že skutek, pro nějž byl obžalován – kácení 85 ks dřevin na pozemku parc. č. 1436/3 ve vlastnictví manželů M. a H. Z. a kácení 19 ks dřevin na pozemku parc. č. 4346/4 ve vlastnictví Města Horní Slavkov – spáchal on. Žalobkyně poukázala na odůvodnění rozsudku, zejména na trestním soudem zjištěnou nedůvěryhodnost některých svědků, z jejichž výpovědí vychází také žalobou napadené rozhodnutí.

V. Vyjádření Města Horní Slavkov

9. Město Horní Slavkov jako osoba zúčastněná na řízení se ve svém vyjádření ohradilo proti nepravdivým informacím obsaženým v žalobkynině replice. Skutečnost byla taková, že žalobkynin jednatel se v únoru 2016 dostavil na městský úřad s dotazem, jaká povolení potřebuje k odstranění náletových dřevin kolem cest na pozemku patřícím SANAKA Industry, přičemž neupřesnil rozsah kácení ani nepředložil žádnou mapu. Byl poučen, že na pár jednotlivých dřevin podél cesty s obvodem do 80 cm ve výšce 130 cm povolení nepotřebuje, a ohledně dřevin přesahujících tento rozměr musí požádat o povolení. To žalobkyně 10. 3. 2016 učinila žádajíc o povolení k vykácení osmi kusů dřevin. Při místním šetření 14. 3. 2016 žalobkyně označila dotčené stromy, o čemž byl sepsán protokol. Správní orgán nebyl v žádném případě srozuměn s tím, že by měly být vykáceny dřeviny v jiném rozsahu než v tom popsáném v žádosti, kterou byl správní orgán ostatně vázán. Kácení zapojeného porostu na ploše větší jako 40 m² by muselo být předmětem správního rozhodnutí, podmínkou jehož vydání by bylo doložení stanoviska orgánu ochrany přírody a krajiny, jež by obsahovalo upozornění na výskyt zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů.

VI. Ústní jednání

10. Dne 13. 8. 2020 se ve věci konalo ústní jednání, během něž účastníci řízení, stejně jako osoba zúčastněná na řízení, setrvali na svých stanoviscích vyjádřených již v písemných podáních.
11. Městský soud nejprve rekapituloval podstatný obsah správního spisu, a následně provedl jako důkaz některé listiny ze spisu Okresního soudu v Sokolově sp. zn. 19T 49/2018: Plánek místa činu k případu přečinu krádeže na č. l. 7; protokol o výsledku obviněného P. J. 21. 9. 2017 na č. l. 233 – 238 spisu; protokol o hlavním líčení konaném 15. 5. 2018 na č. l. 332 – 335; rozsudek ze dne 18. 9. 2018 na č. l. 398 – 404. Dále městský soud provedl důkaz snímkem katastrální mapy a ortofotomapy předmětné lokality, dostupným na nahlizenidokn.cuzk.cz, a objednávkou společnosti SANAKA Industry z 18. 3. 2016.
12. Naproti tomu městský soud zamítl žalobkyniny návrhy na provedení důkazů svědeckou výpovědí P. J., J. Ch. st., Bc. L. K. jako nadbytečné, a dále zamítl návrh na provedení důkazu dohodou o provedení práce z 10. 2. 2016 a dalšími listinami, jež jsou součástí správního spisu, jímž se podle ustálené judikatury správních soudů dokazování neprovádí.

VII. Posouzení věci městským soudem

13. Městský soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná, byla podána včas a osobou oprávněnou. Následně městský soud vycházející ze skutkového a právního stavu, jenž zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí, přezkoumal toto rozhodnutí na základě podané žaloby v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
14. Podle § 8 odst. 1 ZOPK ve znění účinném do 31. 3. 2017 „[k]e kácení dřevin je nezbytné povolení orgánu ochrany přírody, není-li dále stanoveno jinak. Povolení lze vydat ze závažných důvodů po vyhodnocení funkčního a estetického významu dřevin. Povolení ke kácení dřevin na silničních pozemcích může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě se silničním správním úřadem a povolení ke kácení dřevin u železničních drah může orgán ochrany přírody vydat jen po dohodě s drážním správním úřadem).“ Podle odst. 3 „[p]ovolení není třeba ke kácení dřevin

se stanovenou velikostí, popřípadě jinou charakteristikou. Tuto velikost, popřípadě jinou charakteristiku stanoví Ministerstvo životního prostředí obecně závazným právním předpisem.“

15. Tímto předpisem je vyhláška č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení, podle jejíhož odst. 3 „[p]ovolení ke kácení dřevin, za předpokladu, že tyto nejsou součástí významného krajinného prvku [§ 3 odst. 1 písm. b) zákona] nebo stromořadí, se podle § 8 odst. 3 zákona nevyžaduje a) pro dřeviny o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí, b) pro zapojené porosty dřevin, pokud celková plocha kácených zapojených porostů dřevin nepřesahuje 40 m² [...]“. Zapojeným porostem dřevin se přitom podle § 1 písm. a) vyhlášky rozumí „[s]oubor dřevin, v němž se nadzemní části dřevin jednoho patra vzájemně dotýkají, prorůstají nebo překrývají, s výjimkou dřevin tvořících stromořadí, pokud obvod kmene jednotlivých dřevin měřený ve výšce 130 cm nad zemí nepřesahuje 80 cm; jestliže některá z dřevin v souboru přesahuje uvedené rozměry, posuzuje se vždy jako jednotlivá dřevina“.
16. Podle § 49 odst. 1 ZOPK „[z]vláště chráněné rostliny jsou chráněny ve všech svých podzemních a nadzemních částech a všech vývojových stádiích; chráněn je rovněž jejich biotop. Je zakázáno tyto rostliny sbírat, trhat, vykopávat, poškozovat, ničit nebo jinak rušit ve vývoji. Je též zakázáno je držet, pěstovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat nebo nabízet za účelem prodeje nebo výměny.“
17. Z obsahu správního spisu se podávají následující pro věc rozhodné skutečnosti. Společnost SANAKA Industry, a. s. (dále jen „SANAKA Industry“), listinou z 19. 1. 2016 povolila P. J. „provedení každoroční údržby a pokácení náletových dřevin na pozemku 1436/1 v k.ú. Horní Slavkov, který je v majetku naší společnosti,“ a současně mu „pro údržbu a vykácení stromů podléhajících povolení odboru životního prostředí nebo CHKO“ udělila plnou moc. Dne 17. 2. 2016 podala společnost SANAKA Industry, zastoupená P. J., žádost o povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les podle § 8 odst. 1 ZOPK na pozemku parc. č. 1436/1, v níž konkretizovala osm stromů (7x jívka, 1x bříza), včetně obvodu jejich kmene ve výšce 130 cm nad zemí; tyto stromy byly též zakresleny v přiložené mapě, všechny se nacházely poblíž hranice uvedeného pozemku. Součástí spisu je „Dohoda o provedení práce“, podepsaná P. J. za společnost SANAKA Industry jako objednatelku a zhotovitelem J. Ch. st., podle níž J. Ch. st. „na základě dohody ze dne 10. 2. 2016 se provede vyčištění náletových dřevin na manipulačních cestách dle dohody za dohodnutou částku 120 tisíc korun. [...] Do 28. 2. 2016 splaceno 50 000,- korun.“ V dohodě není specifikován žádný pozemek; její přílohou je mapa formátu A4 s přibližně zakreslenými manipulačními cestami. Dne 14. 3. 2016 se na pozemku parc. č. 1436/1 konalo šetření ve věci kácení dřevin rostoucích mimo les, jež se zúčastnili Bc. L. K. z Městského úřadu Horní Slavkov a P. J. O průběhu šetření byl sepsán protokol, podle nějž je předmětem kácení 6 ks topolu osiky a 2 ks vrby jívy, jež jsou v něm blíže popsány s tím, že po dokončení těžby bude pozemek rekultivován a osázen novými dřevinami. Rozhodnutím Městského úřadu Horní Slavkov zn. 937/2016/HS/OVŽP - 6 ze dne 15. 3. 2016 bylo společnosti SANAKA Industry povoleno pokácení 6 ks topolu osiky s obvody kmenů ve výšce 130 cm nad zemí: 110, 95, 100, 105, 90, 85 cm, a 2 ks vrby jívy s obvody 125 a 115 cm na pozemku parc. č. 1436/1. Objednávkou ze dne 18. 3. 2016 společnost SANAKA Industry objednala u žalobkyně údržbu a kácení náletových dřevin manipulačních cest na odkališti Horní Slavkov podle rozhodnutí Městského úřadu Horní Slavkov ze dne 17. 3. 2016 (správně mělo být patrně uvedeno datum 15. 3. 2016).
18. Ačkoli se na shora uvedených listinách – s výjimkou objednávky z 18. 3. 2016 – nenachází jméno společnosti JA&TY s.r.o., nýbrž pouze P. J., žalobkyně nepochybně závěr žalovaného (opírající se o výpověď P. J. při kontrole 2. 9. 2016, podle níž žalobkyně

provádí pro společnost SANAKA Industry v lokalitě udržovací práce spočívající v každoročním kácení dřevin, umísťování zátarasů proti vjezdu motorek či čtyřkolek a t. d.), že P. J. nevystupoval jako fyzická osoba, nýbrž jako jednatel jmenované společnosti, jež byla obstaráním kácení pověřena a jež za ně odpovídá. Žalobkyně tento závěr naopak v žalobě víckrát potvrdila, když uvedla, že „[k] samotné realizaci kácení dřevin došlo na základě dohody o provedení práce uzavřené mezi žalobcem a J. Ch.“ (část VII., potvrzeno městským soudem) a že jednání bylo nesprávně přičteno „žalobci, který prostřednictvím svého jednatele obstarával příslušné povolení ke kácení tak, aby právě nedovolenému kácení zabránil“ (část X., potvrzeno městským soudem. Tento závěr nevyvrátil P. J. ani při svém výslechu 21. 9. 2017 v rámci trestního řízení). Městský soud proto na základě uvedených listin a shodného tvrzení účastníků vyšel z toho, že veškerá právní jednání, v nichž vystupoval P. J., učinila žalobkyně prostřednictvím P. J. jako svého statutárního orgánu.

19. Podle Záznamu o úkonech předcházejících kontrole č. j. SPR/0180/SL/2016 - 2 ze dne 19. 4. 2016 Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky, regionální pracoviště Správa CHKO Slavkovský les (dále jen „AOPK“) uvedeného dne zjistila a zdokumentovala na pozemcích v k. ú. Horní Slavkov parc. č. 1235/1, 1284/3, 1284/11, 1436/1, 1436/3, 1436/9, 4324/5, 4364/7 a 4364/18 nepovolené kácení jednak samostatných dřevin, jež vzhledem k obvodu svých kmenů ve výšce 130 cm nad zemí vyžadovaly povolení ke kácení dřevin rostoucích mimo les, jednak rozsáhlých zapojených porostů dřevin, jež dle výsledků zjištěných na lokalitě a odečtených z aplikace GIS čítaly 44 613,93 m². Počet pokácených dřevin stojících samostatně mimo les byl později upřesněn na 165.
20. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že nyní přezkoumávané rozhodnutí se týká pouze dvou z devíti dotčených pozemků a přibližně poloviny vykácených dřevin: žalobkyně jím byla sankcionována za pokácení 25 913 m² zapojeného porostu dřevin a 40 kusů samostatně stojících dřevin na pozemku parc. č. 1436/1 ve vlastnictví společnosti SANAKA Industry, a dále za pokácení 10 ks samostatně stojících dřevin na pozemku parc. č. 4346/4 ve vlastnictví Města Horní Slavkov (podle rozhodnutí ČIŽP a přílohy záznamu č. j. SR/0180/SL/2016 – 3 ze dne 3. 6. 2016 se jedná o stromy č. 140 – 144 a 146 – 150).
21. Naproti tomu rozsudek Okresního soudu v Sokolově sp. zn. 19T 49/2018 ze dne 18. 9. 2018, jež se žalobkyně dovolává a jímž byl P. J. zproštěn obžaloby, neboť nebylo prokázáno, že skutek, z něž byl obžalován, spáchal on, se týkal kácení dřevin na pozemku parc. č. 1436/3 ve vlastnictví manželů M. a H. Z. a kácení 19 ks dřevin na pozemku parc. č. 4346/4 ve vlastnictví Města Horní Slavkov. Tímto rozsudkem není správní soud vázán, jelikož jím nebylo rozhodnuto o tom, že byl spáchán trestný čin, přestupek nebo jiný správní delikt, a kdo je spáchal (§ 135 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.). Relevanci závěrů obsažených v tomto rozsudku pro nynější věc významně snižuje to, že se týkal jiného subjektu, z naprosté většiny odlišného skutku, a že odpovědnost právnické osoby za správní delikt (nově přestupek) dle ZOPK je koncipována jako objektivní, na rozdíl od subjektivní odpovědnosti fyzické osoby za trestný čin. Nelze nicméně přehlédnout, že oba skutky spolu do jisté míry místně, časově a osobně související, a že v rozsahu vykácení 10 stromů na pozemku parc. č. 4346/4 se dokonce skutkově překrývají, proto městský soud vyžádal trestní spis Okresního soudu v Sokolově sp. zn. 19T 49/2018 a některé listiny v něm obsažené provedl jako důkazy, včetně zmíněného rozsudku ze dne 18. 9. 2018. Tyto důkazy sice vesměs vznikly až po právní moci napadeného rozhodnutí, ale jejich zohlednění neodporuje § 75 odst. 1 s. ř. s., neboť popisují stav, jenž ke dni vydání napadeného rozhodnutí objektivně existoval (srov.

rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 141/2013 - 28 ze dne 27. 11. 2013). S ohledem na provedení těchto důkazů, z nichž pro projednávanou věc vyplývají rozhodné skutečnosti, považoval městský soud za nadbytečné provádět důkaz výslechem J. Ch., P. J. a Bc. L. K.

22. Žalobkyně vystavěla svou obranu na tom, že jí rozsah kácení nemůže být kladen k tíži, neboť práce fakticky prováděl J. Ch. st., jenž vykácel podstatně větší plochy, než žalobkyně požadovala, a na tom, že kácení na pozemcích sousedících s pozemkem parc. č. 1436/1 žalobkyně vůbec nepožadovala a neví, kdo se jej dopustil, z větší části k němu ostatně došlo ještě před vydáním předmětného povolení. Je proto se třeba zabývat jednak tím, zda lze žalobkyni obecně činit zodpovědnou za činnost J. Ch. st. a jeho poddodavatelů, jednak tím, zda lze k její tíži přičíst i vykácení předmětných dřevin.
23. S ohledem na novou úpravu správního trestání, obsaženou v zákoně č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „PřesZ“), a na následné novelizace ZOPK, se městský soud *ex officio* zabýval posouzením, zda je použití pozdější právní úpravy pro žalobkyni příznivější. Rozšířený senát NSS v usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 5 As 104/2013 - 46, č. 3528/2017 Sb. NSS totiž judikoval, že „rozhoduje-li krajský soud ve správním soudnictví o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, kterým bylo rozhodnuto o vině a trestu za správní delikt v situaci, že zákon, kterého bylo použito, byl po právní moci správního rozhodnutí změněn nebo zrušen, je povinen přihlídnout k zásadě vyjádřené ve větě druhé čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod, podle níž se trestnost činu posoudí a trest ukládá podle právní úpravy, která nabyla účinnosti až poté, kdy byl trestný čin spáchán, je-li to pro pachatele příznivější“. Pojem trestnosti „zahrnuje nejen skutkovou podstatu trestného činu a trest, ale i všechny ostatní podmínky vzniku a zániku trestní odpovědnosti,“ přičemž „[o]tázku, který zákon je příznivější, lze zodpovědět jen se zřetelem na konkrétní čin trestný, nikoliv všeobecně“ (náleze Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/19 ze dne 4. 2. 2020, bod 47). Přitom platí, že nejmírnější úpravu je nutné určit a následně aplikovat jako celek (R 73/1951, R 19/1962).
24. Podle ustálené judikatury Ústavního soudu, jež respektuje rozhodovací praxi Evropského soudu pro lidská práva [na př. rozsudek Velkého senátu ve věci *Scoppola* (č. 2) ze dne 17. 9. 2009] a k níž se opakovaně přihlásil také NSS, je rozhodujícím kritériem pro posouzení otázky, zda by bylo použití pozdějšího zákona pro pachatele příznivější, „celkový výsledek z hlediska trestnosti, jehož by bylo při aplikaci toho či onoho zákona dosaženo, s přihlídnutím ke všem právně rozhodným okolnostem konkrétního případu (NS ČR 3 To 48/90), resp. závěr, že použití nového práva je pro pachatele příznivější tehdy, jestliže jeho ustanovení posuzována jako celek skýtají výsledek příznivější, než právo dřívější (R 73/1951, R 76/1951). [...]Trestnost pachatele je důsledkem jeho trestní odpovědnosti. Základem trestní odpovědnosti je pachatelovo deliktní jednání, jež naplňuje po materiální i formální stránce skutkovou podstatu trestného činu. Jednání, za které pachatel může být uznán vinným a uložen mu trest, tedy musí být posouzeno podle souhrnu všech trestněprávních norem, které jsou relevantní pro výrok o vině a o trestu. Podle toho, zda souhrn takovýchto norem podle pozdějšího zákona je ve srovnání se souhrnem norem dřívějšího zákona, je jako celek pro pachatele příznivější, či nikoliv, lze rozhodnout o aplikaci pozdějšího zákona“ (náleze Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 158/2000 ze dne 22. 1. 2001; podtrženo městským soudem; dále náleze sp. zn. III. ÚS 444/01 ze dne 13. 11. 2003, usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 8 Tdo 1430/2010 ze dne 15. 12. 2010).
25. Citovaná judikatura tedy jako rozhodující kritérium označila celkový výsledek, jež by bylo dosaženo při aplikaci každé jednotlivé v úvahu přicházející právní úpravy, s tím, že

na posuzovanou věc je třeba aplikovat ten souhrn právních norem, jehož aplikace bude nejpriznivější pro toho konkrétního pachatele vzhledem ke všem skutkovým okolnostem daného případu. Stejný názor zastává také komentářová literatura k § 2 odst. 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, obsahově shodnému s čl. 40 odst. 6 Listiny: *„Konkrétní čin pachatele je nutno takto podřadit pod všechny souhrny trestněprávních norem, které byly v účinnosti v době počínající dnem spáchání činu a končící dnem rozhodnutí ve věci. Zákon v tomto ustanovení vychází z toho, že souhrnů takových norem může být i více než dva. [...] Při aplikaci tohoto ustanovení je nutno posoudit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, ze všech hledisek významných v konkrétním jednotlivém případě pro otázku trestnosti činu podle všech v úvahu přicházejících souhrnů trestněprávních norem (např. soud by měl při tomto postupu v odůvodnění rozsudku uvést, jak by byl zažalovaný skutek posouzen ve výroku o vině i ve výroku o trestu podle každého v úvahu přicházejícího souhrnu trestněprávních norem a které posouzení je tedy nejmírnější.“* (Šámal, P. a kol. Trestní zákoník, 2. vydání, Praha: C.H.Beck, 2012; potvrzeno městským soudem). NSS k tomu zdůraznil, že *„teoretické výhody pro pachatele, které však nemohou být aplikovány na konkrétní případ, jsou pro případnou aplikaci článku 40 odst. 6 Listiny irrelevantní“* (rozsudek č. j. 6 Afs 60/2019 - 43 ze dne 12. 6. 2019, bod 15). Shodně se vyjádřil také Nejvyšší soud v rozsudku sp. zn. 1 To 9/90 ze dne 12. 9. 1990: *„Podle § 16 odst. 1 tr. zák. se trestnost činu posuzuje podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Použití nového práva je však třeba posuzovat jako celek, aby konečný výsledek byl pro pachatele příznivější. Nutné je hodnotit starý a nový zákon jak z hlediska ustanovení zvláštní části, tak i se zřetelem k ustanovení obecné části trestního zákona. Při posouzení otázky, jaký zákon použít, nemůže tedy jít jen o srovnání trestních sankcí starého a nového zákona. Přitom je rozhodný výsledek srovnání trestů, které by byly při použití zákonů jako celků pachateli za konkrétních posuzovaných okolností uloženy.“* (Potvrzeno městským soudem). Tento výklad čl. 40 odst. 6 věty názoru také lépe odpovídá textaci druhé věty tohoto ustanovení, která nehovoří o „příznivosti pozdějšího zákona pro pachatele“, nýbrž o „příznivosti použití pozdějšího zákona pro pachatele“.

26. Městskému soudu je známo, že se v judikatuře NSS vyskytuje také odlišný názor na způsob určení toho, která právní úprava je pro pachatele nejpriznivější, nejnověji vyjádřený v rozsudku č. j. 1 As 277/2019 - 44 ze dne 9. 4. 2020: *„[42] Městský soud neměl posuzovat výši uložené sankce (její přiměřenost) podle dvou právních úprav, ale měl si vybrat tu (obecně) pro pachatele příznivější (nový zákon o spotřebitelském úvěru) a přiměřenost uložené sankce posoudit toliko na základě vybrané. Prvotním počinem soudu tedy mělo být to, že najde veškerá relevantní znění zákona (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2020, č. j. 6 As 266/2019 - 27) a posoudí, které z nich je pro přestupce příznivější. Méně příznivou právní úpravu vůbec nepoužije. Přezkum přiměřenosti výše uložené sankce by se pak odehrával již toliko v intencích příznivější právní úpravy. Posuzoval-li tedy městský soud přiměřenost výše sankce dle starého zákona o spotřebitelském úvěru, zjevně pochybil.“* Podle tohoto právního názoru by neměl soud porovnat výsledky aplikace různých právních úprav na konkrétní případ, nýbrž obecně porovnat tyto různé právní úpravy, tedy veškerá ustanovení, jež by byla v dané věci aplikována, zvolit z nich úpravu obecně pro pachatele nejpriznivější, a tu následně aplikovat na konkrétní skutkový stav.
27. Tento přístup by však podle názoru městského soudu mohl vést k důsledkům, jež by odporovaly čl. 40 odst. 6 Listiny. Lze si hypoteticky představit na příklad situaci, že by byl pachatel trestného činu odsouzen v rámci zákonné sazby „až deset let“ ke třem měsícům odnětí svobody. V průběhu odvolacího řízení by došlo ke změně právní úpravy, jež by

spočívala výhradně v úpravě zákonné sazby za daný trestný čin na „půl roku až pět let“. Tato úprava by byla pro pachatele nepochybně obecně příznivější, neboť by došlo ke značnému snížení horní hranice trestní sazby oproti mírnému zvýšení dolní sazby (srov. stanovisko trestního kolegia Nejvyššího soudu sp. zn. Tpjn 302/2010 ze dne 27. 10. 2010). Pokud by ji však odvolací soud aplikoval, musel by pachateli zvýšit trest ze tří na šest měsíců (pakliže by nebyly splněny podmínky pro mimořádné uložení trestu pod dolní hranici trestní sazby). V důsledku aplikace obecně příznivější právní úpravy by tak došlo ke zpřísnění uloženého trestu, tedy ke změně v pachatelův neprospěch, což je podle názoru městského soudu v příkrém rozporu s účelem čl. 40 odst. 6 Listiny. Těmto nežádoucím důsledkům lze zabránit jedině tehdy, jestliže soud posoudí, jak by byl konkrétní skutek posouzen ve výroku o vině i trestu podle dřívější i pozdější právní úpravy, a následně aplikuje tu právní úpravu, podle níž dosáhne výsledku pro pachatele nejpríznivějšího.

28. Na podporu právě uvedeného lze dále uvést, že v případě úpravy promlčení a zániku odpovědnosti za správní delikt, které také spadá pod pojem trestnosti, častokrát ani nelze zvolit právní úpravu pro pachatele obecně příznivější. Vzhledem k institutům PřesZ jako přerušení nebo stavení promlčecí doby – jakož i vzhledem k tomu, že některé právní předpisy ve znění před účinností PřesZ požadovaly pouze, aby bylo řízení o správním deliktu v určené lhůtě zahájeno (na př. zákon č. 378/2007 Sb. o léčivech), případně aby o nich bylo vydáno nepravomocné rozhodnutí, zatímco PřesZ vyžaduje, aby bylo správní řízení ve stanovené lhůtě pravomocně skončeno – může být konkrétní právní úprava pro jednoho pachatele příznivější, zatímco pro jiného méně příznivá, a to v závislosti na okolnostech konkrétního skutku a průběhu konkrétního správního řízení. V takovém případě tedy nelze určit právní úpravu příznivější pro konkrétního pachatele konkrétního skutku bez toho, aby soud v odůvodnění posoudil zánik odpovědnosti za správní delikt/přestupek podle obou v úvahu připadajících právních úprav, a poté aplikoval tu pro pachatele nejpríznivější (právě tak postupoval Nejvyšší soud na př. v rozsudku sp. zn. 5 Tdo 759/2018 ze dne 26. 9. 2018, srov. jeho body 40 a 41, nebo nejnověji NSS v rozsudku č. j. 5 As 92/2019 - 39 ze dne 4. 8. 2020, srov. jeho body 28 a 29). Potřebu tohoto posouzení ostatně zdůrazňuje také aktuální judikatura Ústavního soudu k přechodným ustanovením PřesZ týkajícím se právě běhu těchto lhůt (nález Pl. ÚS 4/20 ze dne 16. 6. 2020). Popsaný postup však citovaný rozsudek NSS č. j. 1 As 277/2019 - 44 ze dne 9. 4. 2020 výslovně zapovídá.
29. Řídě se těmito východisky a citovanou judikaturou, městský soud porovnal, která právní úprava by při aplikaci na posuzovaný případ přinesla žalobkyni příznivější výsledek. Odpovědnost právnických osob podle ZOPK doznala účinností PřesZ jistých změn. Samotné skutkové podstaty deliktů, jichž se měla žalobkyně dopustit (§ 88 odst. 1 písm. c), d), e)], zůstaly beze změny, stejně jako rozmezí sankcí, jež lze za tyto delikty uložit (až 1 000 000 Kč); formální změna označení těchto deliktů nově jako „přestupků“ nemá žádný právní význam. V posuzované věci by ničeho nezměnila ani nová úprava promlčecí doby a zániku odpovědnosti za přestupky, neboť napadené rozhodnutí nabylo právní moci ani ne rok a půl po skončení vytykaného jednání, a byly tak splněny podmínky pro potrestání žalobkyně podle dřívější i pozdější právní úpravy (srov. § 88 odst. 4 ZOPK ve znění účinném do 30. 6. 2017 a §§ 30 písm. b) a 32 odst. 3 PřesZ). Významnou změnou prošla dále koncepce odpovědnosti právnické osoby za správní delikt.
30. ZOPK ve znění účinném do 30. 6. 2017 koncipoval odpovědnost právnické osoby za správní delikt jako objektivní bez možnosti liberace (§ 88 *a contrario*), a korekcí této

odpovědnosti byla toliko „povinnost nalézt s ohledem na konkrétní okolnosti daného sporu spravedlivé řešení. Přitom je nezbytné vycházet z individuálních rozměrů každého jednotlivého případu, které jsou založeny na konkrétních skutkových okolnostech. Mnohé případy a jejich specifické okolnosti mohou být značně komplikované a netypické; to však nevytvazuje obecné soudy z povinnosti udělat vše pro spravedlivé řešení“ (rozsudek NSS č. j. 1 As 188/2012 - 30 ze dne 18. 4. 2013). Naproti tomu odpovědnost právnické osoby za přestupek v PřesZ je založena na objektivní odpovědnosti s možností liberace upravené v § 21, podle nějž „právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila“ (odst. 1). „Právnická osoba se nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku“ (odst. 2). Městský soud se proto musí zabývat tím, zda by aplikace pozdější úpravy na tento konkrétní případ přinesla žalobkyni příznivější výsledek, neboť v takovém případě by byl povinen napadené rozhodnutí zrušit.

31. Ze shora popsanych okolností případu je zřejmé, že žalobkyně plnila úlohu prostřednice, jež na základě smlouvy se společností SANAKA Industry obstarávala v lokalitě m. j. každoroční kácení dřevin, v rámci čehož byla v roce 2016 pověřena, by zajistila jak samotné kácení, tak veškerá potřebná povolení. V návaznosti na to žalobkyně sjednala na samotné kácení J. Ch. st., jemuž uložila, jakým způsobem má kácení provést (určitostí těchto pokynů se bude městský soud zabývat níže), ponechavši na něm, zda kácení provede sám nebo za pomoci poddodavatelů, načež na plnění těchto úkolů dohlížela. Žalobkynina role v předmětném kácení tak byla naprosto stěžejní, neboť je organizovala a po všech stránkách zajišťovala; ke kácení došlo výlučně na základě její činnosti, a bylo tedy na ní, aby zajistila mimo jiné soulad kácení s právními předpisy a zejména s povolením, jež sama zařizovala.
32. Podle § 20 odst. 1 PřesZ „[p]právnická osoba je pachatelem, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu; za porušení právní povinnosti uložené právnické osobě se považuje též porušení právní povinnosti uložené organizační složce nebo jinému útvaru, který je součástí právnické osoby.“ Podle odstavce 2 „[z]a osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje a) statutární orgán nebo člen statutárního orgánu, b) jiný orgán právnické osoby nebo jeho člen, c) zaměstnanec nebo osoba v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení, d) fyzická osoba, která plní úkoly právnické osoby, e) fyzická osoba, kterou právnická osoba používá při své činnosti, nebo f) fyzická osoba, která za právnickou osobu jednala, jestliže právnická osoba výsledku takového jednání využila.“ Podle odstavce 6 „[o]dpovědnost právnické osoby za přestupek není podmíněna zjištěním konkrétní fyzické osoby, která se považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě. Správní orgán není povinen zjišťovat konkrétní fyzickou osobu, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, zejména tehdy, je-li ze zjištěných skutečností zřejmé, že k jednání zakládajícímu odpovědnost právnické osoby za přestupek došlo při činnosti právnické osoby.“

33. J. Ch. st. a jeho poddodavatelé tedy při kácení plnili úkoly právnické osoby (žalobkyně), a jejich jednání je podle § 20 odst. 2 písm. d) PřesZ žalobkyni přičitatelné. Úkolem, který fyzická osoba plní ve smyslu tohoto ustanovení, je přitom „*nutno rozumět jakýkoliv úkol učiněný na základě pokynu právnické osoby (například zaměstnavatele), byť jde o pokyn nabádající k porušení právní normy (bez porušení právní povinnosti jednáním fyzické osoby by nemohlo ani dojít k naplnění znaků skutkové podstaty přestupku právnické osoby)*“ (důvodová zpráva k PřesZ, 7. volební období, sněmovní tisk č. 555, dostupná na www.psp.cz).
34. Obdobně podle právní úpravy účinné před PřesZ samotná skutečnost, že práce fakticky nevykonala žalobkyně, nýbrž na základě smlouvy o dílo sjednaný dodavatel (J. Ch. st.), případně jeho poddodavatelé, nevylučuje žalobkyninu odpovědnost za správní delikt (rozsudek NSS č. j. 9 As 50/2008 - 64 ze dne 5. 3. 2009). Správní soudy opakovaně shledaly, že „*s podmínkami založení odpovědnosti také souvisí často diskutovaná otázka sankční odpovědnosti v případech, kdy jedna osoba jedná na základě objednávky druhé osoby. Na tuto otázku nelze dát jednoduchou a jednoznačnou odpověď. V obecné rovině lze říci, že výše uvedené podmínky pro založení sankční odpovědnosti v převážné většině případů splňuje ten subjekt, které na základě objednávky koná a fakticky části přírody svou činností poškodí. V jednotlivých konkrétních případech je možné se zabývat i otázkou odpovědnosti objednatele, zda i jeho jednání nenaplnňuje skutkové znaky deliktu*“ (rozsudek NSS č. j. 1 As 86/2011 - 50 ze dne 27. 7. 2011).
35. V rozsudku č. j. 9 As 50/2008 - 64 ze dne 5. 3. 2009 se NSS zabýval určením odpovědného subjektu v případě nepovoleného vykácení části lesa, které provedla na základě smlouvy o dílo osoba odlišná od objednatele těchto prací. Jednalo se tedy o situaci v podstatě shodnou s nyní posuzovanou a NSS po zhodnocení všech okolností případů shledal, že k naplnění skutkové podstaty pravděpodobně došlo objednatelovou provozní činností. NSS v tomto rozsudku mimo jiné uvedl: „*Obligatorní znaky objektivní stránky jsou jednání, následek a příčinná souvislost mezi nimi. Příčinná souvislost – kauzální nexus (nexus causalis) – je vztah mezi protiprávním jednáním jako příčinou a škodlivým následkem, který je právě tímto jednáním vyvolán. Ve shodě s doktrínou je přitom jednání příčinou následku pouze tehdy, jestliže by následek bez tohoto jednání nenastal buď vůbec, anebo by bez něho nenastal takovým způsobem, jakým konkrétně nastal. Při posuzování projednávané věci proto bylo nutné zaměřit se na konkrétní jednání, jakožto nejvýznamnější příčinu škodlivého následku v podobě vytěženeho lesa a ptát se, zda by tento následek nastal i v případě absence tohoto jednání. Jako relevantní se v této souvislosti jeví zejména otázka, zda by k vytěžení lesa došlo i v případě absence jednání žalobce, tzn. pokud by danou těžbu např. odmítl provést, nedošlo by k ní vůbec nebo by k ní došlo ‚rukou‘ jiné společnosti KIMOS oslovené osoby. A naopak, zda by k vytěžení lesa došlo i v případě absence jednání společnosti KIMOS, tzn. pokud by si společnost KIMOS danou těžbu neobjednala, provedl by ji žalobce i tak, řečeno metaforou ‚na vlastní pěst‘.“ Ze shora popsané žalobkyniny role v posuzované věci je zřejmé, že podmínky pro vznik její odpovědnosti byly splněny.*
36. Zároveň je třeba mít na paměti, že odpovědnost za správní delikty právnických osob při výkonu podnikatelské činnosti podle § 88 ZOPK ve znění účinném do 30. 6. 2017, stejně jako právní úprava právnických osob za přestupky podle PřesZ, má objektivní povahu. To znamená, že se u ní – na rozdíl od odpovědnosti subjektivní – nezkoumá zavinění (t. j. vnitřní psychický vztah jednajícího ke způsobenému následku), nýbrž odpovědnost je navázána na škodlivý následek (srov. rozsudek NSS č. j. 10 As 96/2018 - 59 ze dne 18. 7. 2019). Neznačená to však, že není nutné prokazovat splnění zákonných znaků skutkové

podstaty správního deliktu; je-li jejím znakem objektivní stránka deliktu spočívající v určitém konkrétním jednání, je třeba k uznání odpovědnosti za správní delikt takové jednání prokázat (srov. rozsudek NSS č. j. 4 As 28/2006 - 65 ze dne 22. 3. 2007).

37. Právní úprava obsažená v PřesZ tedy nezměnila ničeho na tom, že žalobkyni lze principiálně činit zodpovědnou za jednání J. Ch. st. a jeho poddodavatelů. Je však třeba posoudit, zda jsou vzhledem ke všem okolnostem případu dány důvody pro to, aby se žalobkyně zprostila odpovědnosti za konkrétní rozsah kácení, jenž je předmětem napadeného rozhodnutí.
38. Podle dílčího protokolu o průběhu kontroly č. j. ČIŽP/43/OOP/1609115.006/16/ZJZ P. J. při kontrole prováděné 2. 9. 2016 uvedl, že J. Ch. st. předal ke kácení mapu s vyznačením obslužných cest, zároveň však připustil, že tato mapa „neodpovídá skutečnosti. Ve skutečnosti vedou plánované obslužné cesty v místech provedeného kácení křovin.“ K samotnému kácení P. J. uvedl, že „kácení započal pan Ch. cca 20. 2. 2016, přičemž začal kácet stromy menších průměrů (zapojený porost dřevin), na které se pan J. domníval, že povolení není zapotřebí. Pan J. doplnil, že kácení bylo ukončeno cca ke konci března.“ Pro úplnost městský soud podotýká, že žalobkyně ani její jednatel nepodali proti kontrolnímu protokolu námitky a jeho pravdivost nezpochybňuje žalobkyně ani v žalobě.
39. Co se týče kácení na pozemku parc. č. 1436/1, P. J. uvedl, že „panu Ch. zadal kácení podél obslužných cest v rozsahu cca 15 m na každou stranu, s výjimkou panelové cesty sousedící s pozemkem Města Horní Slavkov pč. 4364/4. Zde bylo údajně panu Ch. zadáno vykácení cca 15 m po pravé straně panelové cesty a po levé straně panelové cesty sousedící s pozemkem pč. 4364/4 vykácení cca 1 – 5 m.“ P. J. zdůraznil, že „nepovolené kácení zjištěné na pozemcích pana Zemana, Města Horní Slavkov a Lesů ČR nikomu nezadával a ani neví, kdo toho kácení provedl, rovněž uvedl, že nezadával kácení zapojeného porostu dřevin, konkrétně polygonů označených č. 24. 25. 26. 27, 28 v příloze č. 4, Záznamu o úkonech předcházejících kontrole‘ [...] a rovněž pokácení jednotlivých dřevin označených č. 79-89 v příloze č. 3, Záznamu o úkonech předcházejících kontrole‘ [...], neboť na těchto lokalitách není obslužná komunikace plánována. K ostatnímu kácení na pozemku pč. 1436/1 [...] pan J. uvedl, že toto kácení je provedeno přibližně v rozsahu, v jakém bylo panu Ch. zadáno, kdy se jednalo o kácení podél obslužných cest.“ (Podtrženo městským soudem.)
40. Ze shora uvedeného vyplývá, že žalobkyně zadala J. Ch. st. kácení, k němuž potřebovala povolení orgánu ochrany přírody dle § 8 ZOPK, neboť se týkalo jednak dřevin o obvodu kmene nad 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí, jednak zapojených porostů dřevin, jejichž celková kácená plocha přesáhla 40 m². Povolení z 15. 3. 2016 se přitom vztahovalo pouze na osm konkrétně označených dřevin, o čemž žalobkyně musela vědět, neboť o povolení kácení právě osmi dřevin sama 17. 2. 2016 požádala a těchto osm stromů je označeno také v protokolu o místním šetření konaném 14. 3. 2016, jež žalobkynin jednatel podepsal. Žalobkynino tvrzení, že Bc. L. K. z Městského úřadu Horní Slavkov byla srozuměna s větším rozsahem kácení, nemá ve spisovém materiálu oporu a především by taková skutečnost vzhledem k obsahu uvedených listin neměla žádný právní význam, jelikož předmět správního řízení byl předurčen žalobkyninou žádostí a rozsah povolení ke kácení je dán výlučně rozhodnutím z 15. 3. 2016. Žalobkynina argumentace v připsu doručeném ČIŽP 15. 2. 2017 [„V žádném případě jsem nežádal pouze o 8 stromů (jak je uvedeno v 5 odstavci třetího listu protokolu) na tak rozsáhlé lokalitě, která má celkem 550 000 m² a obvod kolem dokola více jak 3 km. Potřebovali jsme zprůjezdnit prostor a uvolnit cesty a 8 stromů by nic nevyřešilo.“] naopak dosvědčuje, že žalobkyně vědomě zadala J. Ch. st. kácení

v mnohem větším rozsahu, než kolik umožňovalo povolení. Samotné kácení bylo podle žalobkyniných slov ostatně zahájeno už 24 (resp. 25) dnů před místním šetřením (resp. vydáním povolení), na která se žalobkyně odvolává. Již z podání žádosti je zřejmé, že si žalobkyně v obecné rovině byla vědoma povinnost získat povolení ke kácení; ani její hypotetická nevědomost o citované právní úpravě kácení dřevin, však nemá vzhledem k objektivní povaze odpovědnosti na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv. To platí tím spíše, že žalobkyně zajišťovala kácení dřevin v lokalitě opakovaně (každoročně), a byla tedy v tomto oboru do jisté míry profesionálkou, u níž lze předpokládat větší obeznámenost s právní úpravou, která na její činnost dopadá. Také J. Ch. st. při kontrole 15. 11. 2016 vypověděl, že žalobkyně v lokalitě poprvé kácela před dvěma lety.

41. Městský soud shrnuje, že kácení na pozemku parc. č. 1436/1, za které byla žalobkyně napadeným rozhodnutím sankcionována, bylo provedeno podle jejích pokynů, jak její jednatel při kontrole 2. 9. 2016 sám připustil. Na tomto místě je třeba zdůraznit, že za kácení v polygonech č. 24, 25, 26, 27, 28 tohoto pozemku, jež žalobkyně odmítla, stejně jako za pokácení dřevin č. 79 – 89, osmi povolených dřevin a za kácení na pozemcích ve vlastnictví manželů Zemanových a Lesů ČR, žalobkyně napadeným rozhodnutím potrestána nebyla.
42. **Co se týče kácení na pozemku parc. č. 4364/4**, předmětem napadeného rozhodnutím není všech 19 ks pokácených dřevin popsanych v rozsudku sp. zn. 19T 49/2018, nýbrž toliko 10 ks dřevin označených na str. 5 a 6 rozhodnutí ČIŽP jako dřeviny č. 140 – 144 a 146 – 150. Z právě označené přílohy (zejm. jejích listů 5 a 8) a z katastrální mapy spojené s ortofotomapou se podává, že tyto dřeviny se nacházely poblíž nebo na samé hranici s pozemkem parc. č. 1436/1, jenž v místě vykácení 10 vypočtených stromů přiléhá k pozemku parc. č. 4364/4 z východní, resp. jihovýchodní strany. Přibližnou dělicí linii mezi těmito pozemky tvoří panelová cesta umístěná na pozemku parc. č. 1436/1, jenž za ní v předmětné části panelové cesty pokračuje na západ, resp. severozápad (terminologií všech aktérů „vlevo“) ještě přibližně půl metru až dva metry.
43. Výpovědi jednotlivých aktérů, z nichž vycházely správní orgány, i ty učiněné později v trestním řízení, se při popisu okolností této části kácení částečně rozcházejí, jak popsal ve svém rozsudku Okresní soud v Sokolově. K pokácení stromů č. 140 – 150 se při kontrole 15. 11. 2016 doznal poddodavatel J. Ch. st., M. N., jenž shodně s J. Ch. ml. a J. Ch. st. uvedl, že pokácení mimo jiné těchto stromů jim zadal P. J., jenž je na místě také kontroloval. Okresní soud v Sokolově shledal výpovědi těchto svědků nedůvěryhodnými m. j. kvůli určitým rozporům, nicméně ani výpověď žalobkynina jednatele není v tomto ohledu vnitřně soudržná. Odmítl sice, že by zadal jakékoli kácení na pozemcích patřících jiným osobám než společnosti SANAKA Industry, nicméně při kontrole 2. 9. 2016 uvedl, že dal pokyn ke kácení po obou stranách panelové cesty: vpravo do vzdálenosti 15 m, vlevo do vzdálenosti 1 – 5 m, aniž vzdálenost po levé straně blíže upřesnil; stromy č. 140 – 150 se přitom nacházely v této vzdálenosti od panelové cesty. Později svou výpověď změnil tak, že vlevo od cesty zadal „jenom ořezání větví, které sahaly na tuto panelovou cestu“ (výslech 21. 9. 2017). Důvěryhodnost této změny tvrzení je oslabena rovněž žalobkyniným vyjádřením doručeným ČIŽP 29. 3. 2017, v němž žalobkyně uvedla, že „nikdy [neměla] v úmyslu vykácet jen jediný strom nebo křoví rostoucí na parcele č. 1436/1 a parcele č. 4364/4 bez povolení příslušného správního orgánu nebo řádného oznámení k příslušnému úřadu“, což implikuje, že žalobkyně na pozemku parc. č. 4364/4 kácet chtěla, avšak v souladu s právními předpisy majíc za to, že jí udělené povolení kácení na tomto

pozemku umožňuje. V každém případě žalobkynin jednatel setrval při tom, že dal J. Ch. st. pokyn k provádění určitých prací také vlevo od panelové cesty. Zároveň P. J. uvedl, že v době kácení „věděl, že určitý metry vlevo od panelky jsou ještě Sanaky a pak něco je pozemkového fondu, lesů a města,“ a „neověřoval“ přesné hranice pozemků vlevo od panelové cesty (výslech 21. 9. 2017).

44. Kácení 10 ks dřevin na pozemku parc. č. 4364/4 bezprostředně vlevo od panelové cesty se tedy vymyká zbylému kácení, pro které byl P. J. obžalován, jelikož se jednalo o dřeviny bezprostředně u hranice s pozemkem parc. č. 1436/1, o nichž se P. J. mohl domnívat, že se nacházejí ještě na pozemku patřícím SANAKA Industry, a na jejichž vykácení mohl mít zájem, neboť neposkytovaly dostatečný prostor pro obslužnou cestu. Zároveň P. J. původně přiznal, že nechal kácet dřeviny do vzdálenosti 1 – 5 metrů rovněž vlevo od panelové cesty, a až v pozdější fázi trestního řízení svou výpověď změnil.
45. Pro vznik žalobkyniny odpovědnosti nicméně není rozhodující to, zda kácení stromů č. 140 – 144 a 146 – 150 skutečně J. Ch. st. zadala, nýbrž to, že nevynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby jejich vykácení zabránila. Žalobkyně sama uvedla, že kácení probíhalo na „rozsáhlé lokalitě, která má celkem 550 000 m² a obvod kolem dokola více jak 3 km.“ Veškerá jí přijatá opatření, jež měla zabránit tomu, aby byly vykáceny pouze stromy na pozemku parc. č. 1436/1, však spočívala v tom, že její jednatel předal J. Ch. st. mapu lokality formátu A4, na níž byly fixou hrubě zakresleny obslužné cesty (příloha k dílčímu protokolu o průběhu kontroly z 2. 9. 2016) a o níž sám P. J. při kontrole 2. 9. 2016 prohlásil, že neodpovídala skutečnosti a obslužné cesty vedly jinudy, a dále v tom, že P. J. s J. Ch. st. celou lokalitu prošel a ukázal mu dřeviny, které měl pokácet. Žalobkyně nepředala J. Ch. st. podrobnou mapu s konkrétně zakreslenými plochami a dřevinami, jež měly být vykáceny; neuzavřela s ním písemnou dohodu s podrobně vymezeným předmětem kácení, jež by zamezila budoucím sporům (v uzavřené písemné dohodě není ani uveden pozemek, na němž má být kácení provedeno); neoznačila dřeviny nalevo od cesty, které již neměly být káceny, ať už páskou nebo jinou vizuální značkou; a ani nevykonala dostatečně důkladnou kontrolu rozsahu prováděného kácení (P. J. při kontrole 2. 9. 2016 uvedl, že během přibližně pěti týdnů kácení byl na místě přítomen třikrát). Jestliže se žalobkyně spolehla na to, že si J. Ch. st. v tak velkém území na dobu několika týdnů přesně zapamatuje, které dřeviny má kácet, a že u některých obslužných cest nemá na jedné straně kácet 15 m, nýbrž 1 – 5 metrů (a kolik přesně), eventuálně že v konkrétním určitém úseku nemá kácet vůbec a má v něm pouze ořezávat větve, a to obzvláště tehdy, když si byl žalobkynin jednatel vědom toho, že si J. Ch. při osobní prohlídce lokality vůbec nic nezapsal nebo nepoznamenal (výpověď P. J. z 21. 9. 2017), nelze to v žádném případě považovat za vynaložení veškerého úsilí, jež bylo možno po žalobkyni rozumně požadovat. Za těchto okolností nepostačuje ani tvrzená připravenost poskytnout J. Ch. st. v případě jeho dotazů další součinnost. Svůj díl odpovědnosti ostatně žalobkyně uznala ve vyjádření doručeném ČIŽP 29. 3. 2017, v němž také souhlasila s tím, že si měla „ověřit pečlivěji všechno potřebné k tomu, aby zásah do dřevin rostoucích mimo les byl bezrizikový“.
46. Ze shora uvedeného vyplývá, že pokud jde o nepovolené kácení dřevin, pozdější úprava objektivní odpovědnosti s možností liberace, obsažená v PřesZ, je sice obecně pro pachatele příznivější, avšak její aplikace by pro žalobkyni neznamenal příznivější výsledek, neboť podmínky pro její zproštění odpovědnosti za přestupek (liberační důvody) nebyly splněny. Městský soud proto na věc aplikoval právní úpravu obsaženou v ZOPK ve znění účinném do 30. 6. 2017, tedy objektivní odpovědnost bez možnosti liberace. K pokácení dřevin č.

140 – 144 a 146 – 150 na pozemku parc. č. 4364/4 při hranici s pozemkem parc. č. 1436/1 došlo žalobkyninou provozní činností, v přímé souvislosti s jí zadáním „vyčištěním“ obslužných cest, a až už žalobkyně přímo dala pokyn k vykácení těchto dřevin nebo J. Ch. st. a jeho poddodavatelé překročili žalobkynino zadání spočívající v ořezání větví dřevin po levé straně panelové cesty, žalobkyně nevynaložila nezbytné úsilí, aby takovému kácení zabránila. Vzhledem ke všem shora popsáním okolnostem případu zvolily správní orgány spravedlivé řešení, když dovodily žalobkyninu odpovědnost za vykácení také těchto 10 ks dřevin. Právě uvedeným městský soud nijak nezpochybňuje závěry Okresního soudu v Sokolově týkající se rozsáhlého kácení na pozemku parc. č. 1436/6 ve vlastnictví manželů Z., u něž byla skutková situace do jisté míry odlišná. Důvěryhodností svědků, již vypovídali proti žalobkyni a na nichž do značné míry stála obžaloba v trestním řízení, zpochybněnou Okresním soudem v Sokolově, se městský soud podrobněji nezabýval, neboť jejich výpovědi nebyly pro zjištění skutkového stavu v rozsahu potřebném pro vydání napadeného rozhodnutí nezbytné.

47. Městský soud nicméně zdůrazňuje, že i kdyby se řídil právním názorem vysloveným v rozsudku NSS č. j. 1 As 277/2019 - 44 ze dne 9. 4. 2020 a aplikoval na věc PřesZ jako právní úpravu pro pachatele obecně příznivější, nemělo by to na zákonnost napadeného rozhodnutí žádný vliv, neboť podmínky pro zproštění žalobkyně odpovědnosti za přestupek podle PřesZ nebyly v posuzované věci splněny, jak městský soud shora vyložil.
48. Žalobkynina obrana ohledně **zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin** spočívá – kromě shora již vypořádaných námitek – zejména v tom, že v povolení z 15. 3. 2016 nebylo o existenci těchto rostlin a živočichů ničeho uvedeno a žalobkyni nebyly stanoveny žádné související podmínky. Kromě toho nebyl výskyt a úhyn konkrétních exemplářů těchto druhů prokázán.
49. Městský soud k tomu předně odkazuje na výrok rozhodnutí ČIŽP, z něž vyplývá, že k zásahu do vývoje zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů došlo primárně v důsledku rozsáhlosti provedeného kácení, jež mělo za následek poškození jejich biotopu, náhlé klimatické změny v lokalitě, významný zásah do rovnováhy symbiotických poměrů, a to zejména prostřednictvím zvýšení teploty, zvýšení oslunění. V případě mravenců rodu *Formica spp.* došlo vykácením rozsáhlého porostu dále k likvidaci nebo zmenšení současného zdroje potravy a zvýšení rizika kolonizace změněného prostředí jiným druhem. Veverka obecná pak vykácením rozsáhlých ploch přišla o svůj biotop stromového patra, jež je jí zdrojem potravy i životním prostorem. Takové následky by z povahy věci nemohlo způsobit vykácení pouhých osmi od sebe vzdálených a podél obslužných cest rozptýlených stromů, jež žalobkyně označila v žádosti o povolení a jejichž vykácení bylo dne 15. 3. 2016 povoleno. V posudcích AOPK z 3. 6. 2016 a 10. 10. 2016 a jejich přílohách, z nichž správní orgány při rozhodování vyšly, je dále uvedeno, že těžištěm výskytu korálice trojklanné i mravenců rodu *Formica spp.* v lokalitě byla plocha vykáceného zapojeného porostu na pozemku parc. č. 1436/1, tedy nikoli prostor dřevin stojících samostatně mimo tento zapojený porost, jejichž vykácení v rozsahu osmi dřevin bylo žalobkyni povoleno. Udělení pokynu k vykácení tohoto zapojeného porostu přitom žalobkyně relevantním způsobem nezpochybnila, jak městský soud shora vyložil.
50. Žalobkyně nepožádala o povolení kácení zapojeného porostu na ploše větší jako 40 m² v místech, kde se zvláště chráněné druhy rostlin a živočichů vyskytovaly, proto ve vydaném povolení ke kácení nemohl být upraven způsob jejich ochrany a nemohlo být ani podmíněno vydáním příslušné výjimky, neboť kácením v povolením rozsahu by do jejich

vývoje nemohlo být zasaženo. Žalobkyně tedy nemohla jednat v důvěře ve vydané povolení, neboť se na kácení zapojených porostů vůbec nevztahovalo, a žalobkyně ostatně s kácením započala více než tři týdny před vydáním tohoto povolení. Právě uvedené platí tím spíš, že – jak městský soud již uvedl – žalobkyně byla v daném oboru profesionálkou (zastupovala společnost SANAKA Industry také při projednávání záměru v procesu EIA „Stanovení dobývacího prostoru Horní Slavkov a následná hornická činnost na ložisku Horní Slavkov – odkaliště“) a podle výpovědi svého jednatele při kontrole 2. 9. 2019 jí byly lokality výskytu zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů známy.

51. Jejich výskyt v lokalitě byl zmapován, popsán a zdokumentován AOPK v citovaných posudcích, a to včetně zasažení konkrétních exemplářů: v místech odstraněného zapojeného porostu bylo nalezeno několik jedinců korállice trojklanné, jejichž biotop byl nevratně poškozen, což má pro ně shora citované důsledky, a tři poškozené kolonie mravenců; v dané lokalitě byly sledovány rovněž exempláře veverky obecné. Městský soud podotýká, že AOPK je správním úřadem, jenž podle § 75 odst. 2 ZOPK vykonává státní správu v ochraně přírody a krajiny v rozsahu stanoveném tímto zákonem a jinými zákony, a ke splnění těchto úkolů je vybavena odborným aparátem, který je schopen příslušné odborné otázky posoudit. Městský soud proto nemá důvod o správnosti jejich odborných závěrů pochybovat, pokud žalobkyně nepředložila věcné argumenty, jež by je mohly vyvrátit. Představit si lze na př. odborné vyjádření, z něž by vyplynulo, že se dané zvláště chráněné druhy v lokalitě nevyskytovaly, případně že exempláře zachycené na fotografiích k těmto druhům nepatří. Žádné takové důkazy však žalobkyně nepředložila. Krajně obecná námitka, že posudek AOPK není dostatečný a reaguje nepřesně na konkrétní lokalitu, nemůže obstát, jelikož žalobkyně nespecifikovala, v jakých konkrétních ohledech je nedostatečný a v čem spočívá údajná nepřesnost. Pasáž týkající se kolonií mravenců městský soud za vnitřně rozpornou nepovažuje, naopak se mu jeví jako logická: podstatná část kolonií se podle posudku nachází pod úrovní terénu, proto povrchové zásahy do jejich nadzemní části pouze poškodily jejich vývoj, avšak nezničily je, což ale není v důsledku způsobeného poškození do budoucna vyloučeno.
52. Správní orgány tedy prokázaly, že ke kácení, v důsledku něžž došlo k zásahu do přirozeného vývoje zvláště chráněných druhů a rostlin, došlo při žalobkynině provozní činnosti. Žalobkyni nemůže zbavit odpovědnosti to, že ochrana zasažených druhů nebyla žádným způsobem řešena v povolení z 15. 3. 2016, neboť při kácení, na něž se toto povolení vztahovalo, by k zásahu do jejich přirozeného vývoje nemohlo dojít. Obrana postavená na údajné žalobkynině nevědomosti nemůže obstát jednak kvůli objektivní povaze odpovědnosti právnické osoby, jednak proto, že žalobkynin jednání vědomost o místech výskytu zvláště chráněných druhů v dané lokalitě ve správním řízení přiznal. Ani tato žalobní námitka proto není důvodná.

VIII. Závěr a náklady řízení

53. Městský soud shrnuje, že na věc aplikoval právní úpravu obsaženou v ZOPK ve znění účinném do 30. 6. 2017, neboť použití pozdější úpravy by nebylo pro žalobkyni příznivější.
54. Jelikož žádnou z žalobních námitek neshledal důvodnou, městský soud žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

55. O náhradě nákladů řízení rozhodl městský soud dle § 60 odst. 1 a 5 s. ř. s. Žalobkyně ve věci úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec její obvyklé úřední činnosti, proto mu městský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal. Osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu nákladů nemá, neboť jí soud neuložil splnění žádné povinnosti a neshledal ani existenci žádných důvodů zvláštního zřetele hodných, jež by ospravedlnily jiný postup.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. srpna 2020

JUDr. Ing. Viera Horčicová
předsedkyně senátu